

UNA ROSA, UN LLIBRE... I L'ESTATUT!

GRANOLLERS

UNA FESTA

En tot el temps que estic per ací, no recordo una major demostració democràtica com la que es veure el 23 d'abril a la Porxada (sí, la Porxada i no la plaza de José Antonio Primo de Rivera): recuperem els noms populars per la nostra ciutat). Durant el dematí, però sobretot a la tarda, una massa de gent —que caculem entre les 4.000 i 6.000 persones, varen estar continuament a la plaça major de la ciutat. Renovades continuament, varen oferir l'espectacle d'un Granollers viu, sense pors, democràtic, i sobretot, amb la seguretat de voler una autonomia per Catalunya. El crit de "Volem l'Estatut!" va ser seguit per la gent que s'agolpava al davant de l'Ajuntament.

Ja pel matí, l'interior de la Porxada estava plé de les paredetes de llibres. Tot el voltant es va omplir amb els diversos puestos dels partits o organitzacions sindicals. Varem poder veure les de: Unió Democràtica de Catalunya, Convergència Democràtica de Catalunya, Partit del Treball d'Espanya, PSUC, Partit Socialista de Catalunya (Congrés), CNT, CCOO, etc. (potser mein deixo alguno); però el més gran, el de més aflluència de gent, va ser el de l'Assamblea de Catalunya, l'organis-

Clavells per a la democràcia.

me unitari dels catalans. Ací es va fer una gran recaudació, dons inclús es va esgotar gran quantitat de material (posters de Companys i Macià; aunques de Granollers, etc); fins i tot algun partit va haver de cedir els seus adhesius de "Volem l'Estatut" perque seils van acabar.

... l'ambient de festa que he dit abans es va veure per tots cantons: la gent hi passejava sense cap por. Veia que "els comunistes no porten cua ni banyes" com ens diu la televisió, que encara els partits democràtics es poden respectar sense barrallarse a cada moment (els dell PTE

varen poder comprovar com després de la visita —res més + d'un municipal, tots els de les altres peradetes venien a preguntar si hi havia algún problema). Tots els que passejaven per la plaça varen fer força compres a la immensa majoria. Els del Congrés de Cultura Catalana, l'Associació de Veïn de Granollers, també varen tenir molt èxit.

I a la tarda, Festa Major: el GAT de Cardedeu va representar una obra de teatre, es varen ballar sardanas fins a molt tard, i la gran festa seguia, amb molta gent que esperava anar a la nit a Barcelona; al Ball de l'Estatut. Les parades no donaven a l'abast de vendre; en algunes parades de partit, inclús va circular el ví en porrons, i el xampany; l'Assamblea de Catalunya va poder sortir de penes i abaixar una mica el greu dèficit que arrossegava.

A les 8 del vespre va arribar l'apoteosi: una gran pancarta de l'Assamblea de Catalunya va arribar a la Porxada, i en Ramón Font, en Salvador Casanova, Miquel Blancher i Anton García varen fer entrega al sergent de la Guàrdia Municipal —el batlle no hi era— d'un manifest; deia el següent:

"Els sotasignats, en nom de les organitzacions polítiques i sindicals i persones individuals, membres de la Comissió Permanent de L'Assamblea de Catalunya a Granollers, ens fem ressó del clam popular en reivindicació dels principis i institucions configurades en l'Estatut d'Autonomia del 1932 com a expressió concreta a Catalunya de les llibertats demo-

Com han pujat els llibres !

Ple de gom a gom a la Porxada.

